

IK? MEDEPLICHTIG?

Woensdag 20 oktober

Door: Commissioner Marieke Venter
Korpsofficier korps Rotterdam Oost

Ik haal een jurkje van het rek. Ik vind het een leuke stijl, net mijn kleur. En de prijs... echt goedkoop! Dat is meegenomen, toch? Op weg naar de kassa sta ik opeens stil. Ja, hoe is dat mogelijk? Voordat ik die jurk koop, wil ik graag meer weten over de plaats waar hij is gemaakt en de arbeidssituatie in dat land.

Moderne slavernij is letterlijk verweven in het weefsel van ons dagelijks leven. Het is moeilijk om te weten waar de producten die we kopen, eten en gebruiken vandaan komen en wie ze heeft gemaakt. We willen wel zeker weten dat ze niet zijn gemaakt door uitbuiting of slavenarbeid. We zouden bijvoorbeeld een ananas kunnen kopen, die door slaven in Brazilië is geteeld en geplukt. De telefoon in mijn zak heeft een batterij waarvan de grondstoffen zijn gedolven in Congo – dat kan door kinderen gedaan zijn. En we zouden een shirt kunnen kopen bij een modezaak, dat werd genaaid door een vrouw in Bangladesh die onder onmenselijke en onveilige omstandigheden werkt, of gemaakt van katoen gekweekt in Oezbekistan door mensen die worden uitgebuit.

Tegenwoordig is slavernij wereldwijd verboden door internationale verdragen. Toch is het nooit verdwenen. Nog steeds gaan miljoenen mensen (vrouwen, mannen en kinderen) gebukt onder slavernij of omstandigheden die er dichtbij in de buurt komen. In tegenstelling tot de koloniale slavernij is de moderne slavernij illegaal, verborgen en moeilijk zichtbaar.

Kan ik iets doen? Misschien draagt mijn leefstijl bij aan mensenhandel! Ik wil meer bewust zijn van wat ik koop en waar het vandaan komt. Ethisch leven en kopen kost me dan wel wat meer, maar ik wil slavernij en uitbuiting niet steunen door mijn leefstijl - en op deze manier medeplichtig zijn. Want,

“Als iemand weet wat hij voor goeds moet doen, maar het toch niet doet, is hij ongehoorzaam aan God”.

(Jakobus 4:17)

